U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci **žalobce J. K.**, proti **žalovaným 1. Finančnímu úřadu pro Prahu 3**, Praha 3, Orebitská 18 a **2. Finančnímu ředitelství pro hl. město Prahu**, Praha 1, Štěpánská 28, v řízení o žalobě proti rozhodnutím Finančního úřadu pro Prahu 3 ze dne 15. 10. 2001, č. j. 147957/01/003912/6650 a ze dne 15. 10. 2001, č. j. 147964/01/003912/6650 a proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. město Prahu ze dne 4. 9. 2001, č. j. FŘ-5592/15/01 a ze dne 4. 9. 2001 č. j. FŘ-5593/15/01, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 38 Ca 606/2001 o návrhu na přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti podle § 9 odst. 2 s. ř. s.,

t a k t o :

Návrh na přikázání věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 38 Ca 606/2001 jinému soudu z důvodu vhodnosti se **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í :

Ve shora uvedené právní věci podal žalobce u Městského soudu v Praze dne 28. 11. 2001 žalobu, kterou se domáhá zrušení rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 3 ze dne 15. 10. 2001 č. j. 147957/01/003912/6650 a ze dne 15. 10. 2001 č. j. 147964/01/003912/6650 a rozhodnutí Finančního ředitelství pro hl. město Prahu ze dne 4. 9. 2001 č. j. FŘ-5592/15/01 a ze dne 4. 9. 2001 č. j. FŘ-5593/15/01 a dále toho, aby Finančnímu úřadu pro Prahu 3 bylo soudem uloženo, aby ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí doručil žalobci platební výměry ze dne 13. 9. 1999 č. 990001491 a ze dne 2. 11. 1999 č. 990001623. Současně s podáním žaloby žalobce požádal s ohledem na své majetkové poměry a s ohledem na skutečnost, že na jeho majetek byl dne 20. 10. 1998 prohlášen konkurs, aby mu bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků.

Usnesením ze dne 7. 4. 2003 č. j. 38 Ca 606/2001-31 Městský soud v Praze žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků zamítl. V dané věci vycházel ze zjištění učiněných ze správních spisů, které si vyžádal. Dále citoval ustanovení § 36 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní – dále jen s. ř. s.) účinného od 1. 1. 2003 a konstatoval, že vzhledem k tomu, že v daném případě se jedná o žalobu proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy správními orgány, posoudil žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků podle nové právní úpravy. Citoval ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s., podle něhož účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popř. i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popř. neodůvodňovaly. Po posouzení žalobních

námitek dospěl soud k závěru, že žaloba je zjevně neúspěšná, a proto žádost o osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s zamítl.

Podáním ze dne 18. 4. 2003 vznesl žalobce námitku podjatosti Městského soudu v Praze a podáním ze dne 28. 4. 2003 podal kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2003 č. j. 38 Ca 606/2001-31, kterým byla zamítnuta žádost o osvobození od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 18. 6. 2003 č. j. Nao 25/2003-47 rozhodl tak, že soudkyně Městského soudu v Praze JUDr. K. Ch., JUDr. B.B., JUDr. N. T. a JUDr. J. N. nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 38 Ca 606/2001. V odůvodnění usnesení Nejvyšší správní soud mimo jiné uvedl, že pokud se týká návrhu na přikázání věci jinému soudu téhož stupně podle § 9 odst. 1 s. ř. s. platí, že Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát, jde o tzv. delegaci nutnou, podmíněnou vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc jako soud věcně a místně příslušný projednat a rozhodnout. Nejvyšší správní soud však neshledal zákonné důvody pro vyloučení soudců Městského soudu v Praze z projednávání a rozhodnutí věci podle § 8 odst. 1 s. ř. s. a delegace nutná zde nepřipadá v úvahu.

Z obsahu spisu dále plyne, že žalobce podal kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 4. 2003 sp. zn. 38 Ca 606/2001-31, kterým byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků. Usnesením ze dne 18. 7. 2003 byl žalobce tímto soudem vyzván, aby zaplatil poplatek za kasační stížnost ve výši 3000 Kč a to do 3 dnů od doručení usnesení. Žalobce podáním ze dne 28. 7. 2003 požádal o osvobození od soudních poplatků a zároveň podal návrh, aby tato věc byla podle ustanovení § 9 odst. 2 s. ř. s. přikázána jinému soudu z důvodu vhodnosti. Návrh odůvodnil tím, že vhodnost dovozuje zejména z ustanovení § 8 odst. 1 věty druhé s. ř. s., když nelze nijak předpokládat, že by mohl senát 38 Ca v této věci rozhodnout spravedlivě a nestranně, když by byl de facto nucen přezkoumávat své již dříve učiněné rozhodnutí. Považoval za doložené, že senát 38 Ca nemůže v této věci jednat, protože se soudci podíleli na projednávání či rozhodování věci v předchozím soudním řízení.

Spis byl předložen Městským soudem v Praze k rozhodnutí podle § 9 odst. 2 s. ř. s., neboť soud má za to, že až po rozhodnutí o tomto návrhu bude možno dále činit potřebné úkony ohledně podané kasační stížnosti.

Podle § 9 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát. Podle odst. 2 téhož ustanovení Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

Z výše uvedeného plyne, že žalobce důvod vhodnosti spatřuje v ustanovení § 8 odst. 1 větě druhé s. ř. s., podle něhož vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Jak již bylo výše uvedeno, pokud by došlo k tomu, že by byli vyloučeni soudci specializovaných senátů Městského soudu v Praze a nebylo by možné sestavit senát, postupoval by Nejvyšší správní soud podle § 9 odst. 1 s. ř. s. a přikázal by věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu (tzv. delegace nutná). K takové situaci však nedošlo, jak vyplývá z usnesení Nejvyššího

správního soudu ze dne 18. 6. 2003 č. j. Nao 25/2003-47, pro delegaci nutnou nejsou tedy splněny podmínky ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s.

Pokud jde o tzv. delegaci vhodnou, jíž se žalobce dovolává, mohou být důvody vhodnosti různé v závislosti na předmětu řízení, postavení účastníků a jiných okolnostech. Jde zejména o skutečnosti, z nichž lze dovodit, že jiným než příslušným soudem bude věc projednána rychleji a hospodárněji. Přikázání věci jinému než příslušnému soudu by však mělo docházet pouze výjimečně, a to ze závažných důvodů, neboť je uplatňováno jako výjimka z ústavně zaručené zásady, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, a že příslušnost soudu a soudce stanoví zákon (§ 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Důvody pro odnětí věci příslušnému soudu a její přikázání jinému soudu tedy musí být natolik významné, aby dostatečně odůvodňovaly průlom do výše citovaného ústavního principu.

V posuzované věci Nejvyšší správní soud neshledal žádné konkrétní okolnosti, které by odůvodňovaly přikázání věci, konkrétně žádosti o osvobození od soudních poplatků, jinému soudu. Podmínky pro postup podle § 9 odst. 1 s. ř. s., tedy delegaci nutnou splněny nebyly a nebyly ani shledány závažné důvody, pro které by bylo vhodné přikázat věc jinému krajskému soudu než místně příslušnému. Bylo proto rozhodnuto tak, jak je ve výroku usnesení uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 8. 10. 2003

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu